

OLÁH ANDRÁS

zátonyok

(1. kinek a lelke)

az álmokat hátára veszi az éjszaka
s az ébrenlét roncsoló zátonyai közt navigálja
a megnyíló múlt felé botladoznak a percek
mintha a sziklákról
visszahátráló hullámok zokognának
s én rettegek: reggelente
kinek a lelke ébred bennem...

(2. zsarolva)

benned semmivé lettem –
egy vágy adósaként
itt maradsz mégis közted és köztem

(3. hiány)

várok kiszolgáltatottan:
sorsunk magára hagyva
vágyaink pusztulóban
szívre szív alig dobban
fogoly vagyok hiányodban

(4. lehet-e)

lehet-e újrakezdeni
a tilalom és a véletlenek
borzongató örvényén átkelve
semmivé szűkíteni a teret
egyensúlyozni tegnapok között
fekete kabátban sértődékenyen
s eljutni oda ahol te vagy
az utolsó – az egyetlen

(5. félresikerült varázslat)

bedeszkázzuk a réseket
– magányosak vagyunk
mint újságpapíron az apróhirdetés